

Sygn. akt I C 1048/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.**

przeciwko **P. R.**

o zapłatę 1.480 zł

I. zasądza od pozwanej **P. R.** na rzecz strony powodowej **Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.** kwotę **1.260 zł** (słownie: jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt złotych) z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1.000 zł za okres od dnia 24 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 323,70 zł;

IV. wyrokowi w pkt. I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1048/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 21 stycznia 2016 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa Kancelaria (...) SA z siedzibą w W. jako nabywca wierzytelności od K. sp z o.o. w K. . domagała się zasądzenia od pozwanej P. R. kwoty 1.480 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 23 grudnia roku przez pozwaną z K. sp z o.o. w K. .

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut.Sądowi.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że w dniu 23 grudnia 2014 roku cedent udzielił pozwanej pożyczki na kwotę 1.000 zł. Złożyła powołane w pozwie jako dowody kopie : ramowej umowy pożyczki zawartej z pozwaną , potwierdzenia przelewu kwoty 1000,00 zł na rachunek pozwanej oraz kopię umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 czerwca 2015 r. z wyciągiem z załącznika do umowy , wypisu z KRS dot. powoda, zawiadomienia pozwanej z dnia 30 czerwca 2015r. o dokonanej sesji wierzytelności z wezwaniem do zapłaty kwoty 1 480 zł z umownymi odsetkami i potwierdzeniem nadania listu poleconego do pozwanej .

Pozwana nie stawiała się na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień.

Przepis art. 399 § 1 k. p. c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawi się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, a zgodnie z § 2 tego przepisu w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, **chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości** albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. § 1 .c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości; § 2 zaś stanowi, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem. W wyniku spełnienia świadczenia przez dającego pożyczkę określone przedmioty majątkowe stają się własnością biorącego pożyczkę, jednakże zasilają one jego majątek tylko czasowo, albowiem zobowiązany on jest do ich zwrotu.

Złożone przez powoda kopie dokumentów wskazują, że roszczenie strony powodowej dochodzone pozwem jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, nadto że zostało nabyte w drodze cesji od podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Jeśli nie budzi wątpliwości, że pozwana była konsumentem, który zawierał z K. sp z o.o. w K. umowę pożyczki, to jednak budzi wątpliwości zasadność całej dochodzonej pozwem kwoty i składających się na nią należności, a mianowicie przy sumie pożyczki 1.000 zł, pozostałe należności to kwota 480 zł, co do której strona powodowa nie wskazała w pozwie jakich należności ubocznych dotyczy, a kwota ta stanowi aż 48 % sumy udzielonej pożyczki. Wysokość tych należności nie wynika bowiem ani z wyciągu z załącznika do umowy przelewu ani z wezwania do zapłaty z zawiadomieniem o przelewie wierzytelności kierowanego do pozwanej. Strona powodowa określiła jedynie, że termin zwrotu pożyczki określono na 17.01.2015 roku.

Dlatego też Sąd uznał, że zasadne jest tylko częściowe uwzględnienia powództwa, tj. odnośnie kwoty stanowiącej równowartość udzielonej pożyczki popartej potwierdzeniem operacji bankowej oraz co do wynikającej z umowy ramowej prowizji wynoszącej 1% za każdy dzień, tj. $24 \times 10 \text{ zł} = 240 \text{ zł}$. a nadto odnośnie należności za wystosowanie do pozwanej jednego wezwania do zapłaty z zawiadomieniem o przelewie wierzytelności, którego kopię dołączono do pozwu - w kwocie 20 zł, tj. łącznie 1260 zł. Natomiast co do pozostałych roszczeń strona powodowa nawet nie uprawdopodobniła wysokości całego zadłużenia pozwanego dochodzonego pozwem ani w pozwie, ani w piśmie procesowym uzupełniającym braki formalne pozwu ani załączonymi do pozwu dokumentami, a sąd nie może bazować na domysłach. Dlatego też na podstawie cyt. wyżej przepisu art. 720 § 1 k.c. orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku, a dalej idące powództwo oddalił jak w pkt.II.

O kosztach procesu, na które po stronie powoda składały się: opłata sądowa od pozwu 30 zł, koszty zastępstwa 360,00 zł i 0,30 zł prowizja od przelewu opłaty sądowej, orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

W zakresie uwzględnionego żądania pozwu stosownie do treści przepisu art. 333 § 1 pkt.3) k. p. c. nadano wyrokowi jako zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności.